

Oponenstký posudek na diplomovou práci
Lenky Prchlíkové: Chorvatské renesanční drama na českých scénách po roce 1945.
Praha : FF UK, 2010 111 s., XVI obr. příl.

Předložená diplomová práce Lenky Prchlíkové na oboru slavistika ve specializacích – kroatistika splňuje požadavky kladené na diplomovou práci uzavírající magisterské studium. Diplomantka výběrem tématu (obnovením zájmu v chorvatském prostředí o jedinečnou uměleckou epochu humanismu a renesance v Dubrovniku a dalmatském prostředí), způsobem zpracování (koncizností formulace a výkladu kulturně historického kontextu) a detailního shrnutí jevištních realizací „dubrovnických“ her na českých scénách (na základě prostudování dostupných archivních materiálů na českém území) vypracovala studii navazující na výsostně fundovaný výklad jihoslovanského dramatu Franka Wollmana z meziválečného období minulého století.

Autorka přistoupila k práci velmi zodpovědně a v první části práce nastínila zásadní etapy kulturně historického kontextu studované epochy v Chorvatsku a věnovala se fenoménu z literárního i výtvarného hlediska, prokázala velkou formulační jistotu, schopnost zobecnit a zestručnit složitý politický, společenský a kulturní kontext doby ve vztahu k okolním vlivům, zejména italským a zdůraznila jedinečnost situace v chorvatském prostoru a postupně zúžila výklad ke zvolenému tématu a to k činoherní složce renesanční literatury v dubrovnicko-dalmatském prostoru a to nejen psanému ale i realizovanému na scéně. Autorka vede čtenáře k pochopení širších souvislostí a správně předpokládá mizející znalost antických, italských i chorvatských kulturně historických reálií, které stručně vysvětluje v poznámkách pod čarou. První část práce nazvaná Období chorvatské renesance (s. 10 - 65) tvoří kompaktní, výpovědně hutnou a strukturně výborně zvládnutou sumarizující studii, v jejímž středu zájmu je divadlo a drama.

Druhá část práce Chorvatské komedie na české scéně (s. 66 - 107) naplňuje stanovené téma diplomové práce a přináší ucelený obraz a poměrně detailní charakteristiku divadelních realizací těchto komedií na českých jevištích po roce 1945. Seznamuje kultivovaně s obsahem jednotlivých her, věnuje se kvalitě českých překladů, dramaturgickým i režijním úpravám her, hereckému obsazení i ohlasu v české dobové kritice. Upozorňuje i na ideologické aspekty odůvodňující možnost uvádět v českém prostředí od padesátých let minulého století hry z „jugoslávského“ prostoru. Vytěžila poměrně střídavého dobového archivního materiálu pro vytvoření obrazové přílohy k práci, která oživuje představu o jednotlivých inscenacích.

V závěru práce autorka podtrhuje význam chorvatského renesančního dramatu, jeho jedinečnost v slovanském literárním prostoru, jeho nadčasovost a sekulární lidovou spontánnost, které oslovuje i dnešního diváka a vybízí k možnosti znovu na českých scénách dubrovnické komedie inscenovat.

V práci se vyskytují drobnější nedopatření jako Jagellonci (s jedním l), termín lakrdija/lakardija se v české odborné terminologii nepoužívá, běžný je výraz šprým, fraška. Na s. 48 v poznámce 64 je uvedeno, že Frankopan přeložil z francouzštiny část Molièrovu hry do slovinštiny! s četnými kroatismy – pozor na označení jazyka, jde o jazyk tzv. ozaljského kruhu, tedy o chorvatskou kajkavštinu se zapojením lexika štokavského a čakavského. Upozorňuji, že novinové kritiky realizovaných českých inscenací (z části doložené v příloze) jsou citovány v textu, leč nejsou uvedeny v seznamu použité literatury. Nejsou uváděna jména nebo šifry autorů, což je dohledatelný údaj.

Autorka Lenka Prchliková prokázala svou diplomovou prací odbornou vybavenost jak z oboru kroatistika tak i český jazyk a literatura, neboť práci zdobí také velmi kultivovaný jazykový projev.

Po obsahové stránce je předkládá práci vysoce kvalitní. Doporučuji práci k veřejné obhajobě, hodnotím ji klasifikačním stupněm výborně a zároveň vzhledem k zdůrazněným kvalitám a vzhledem k přínosu pro vzájemné české-chorvatské kulturní vazby navrhuji tuto práci předložit i jako práci rigorózní.

PhDr. Milada Nedvědová
Ústav slavistických a východoevropských studií
Filozofická fakulta UK v Praze

V Praze, 18.5.2010